

ad § 19.

Hele Udvalget med Undtagelse af et Medlem (S. Pedersen) har troet, at praktiske Hensyn kunne tale for, at vedkommende kommunale Bestyrelse i enkelte Tilfælde ikke var indskrænket til at lade de omtalte Arbejder udføre ved Licitation alene, men ogsaa ved Afford underhaanden. (Ændringsforslag Nr. 43).

Et Mindretal (S. Pedersen) betragter Naturalarbejde overhovedet som lidet tidsvarende; men i nærværende Tilfælde bliver det hæmmende for en fuldstændig Opnaelse af Vandløbets gode Tilstand, eftersom Arbejdets forsvarlige Udførelse er betinget af, at det foretages planmæssigt fra Udløbet opefter. Da dette er ligefrem ugjærligt — selv med den bedste Villie — naar hver enkelt Deltager udfører sin Andel Leilighedsvis, maa Mindretallet indstændig tilraade, at saavel Regulerings- som Vedligeholdelsesarbejder udføres efter Licitation eller Afford.

ad § 29.

Skjøndt Udvalget i det Hele taget billigere Lovudkastets Bestemmelser i Afsnittets § 29—37, har man dog anset det rigtigt, at de i Vandværkets Nedlæggelse interesserede Lodseiere fik en større Indflydelse paa, hvorvidt Foranstaltningen endelig skal gennemføres eller ikke, end der er dem givet i Lovudkastet. Af den Grund har man opstillet Ændringsforslaget Nr. 65, hvoraf vil ses, at der vil kræves Samtykke af Cierne af de to Trediedele af det bidragspligtige Areal.

ad § 31.]

Ændringsforslaget Nr. 66 er stillet, fordi Billighed lige overfor Møllerne synes at tale derfor.

ad §§ 52 og 53.

Medens hele Udvalget har været enig i, at Sørnes Tilstand lige saa lidt som Vandløbenes bør lægge Hindringer i Veien for Bandoets frie Flugt og Afledning, har man dog troet, at der var Grund til at ændre Lovudkastets Udtryk i § 52 saaledes, at det klart kunde fremgaa, at det kun er for det nævnte Diemeds Skyld, at Søer kunne blive satte under offentlig Tilsyn, derimod ikke for at befordre Soudøringer eller andre lignende spekulative Foretagender, ligesom man ogsaa har været enig i, at der saanedes i Lovudkastets Bestemmelser, hvorved der sikredes de ved en Bandoets Afledning skadelidende Søiere tilstrækkelig

Erstatning. Udvalget har derfor opstillet dertil sigtende Ændringsforslag (Nr. 84, 87, 88 og 89).

ad § 63.

Hele Udvalget har troet, at de her angivne Sovedregler kunne udtrykkes heldigere og tydeligere, hvorfor saavel Flertallet som Mindretallet har stillet hvert sit Ændringsforslag, der begge gaa i samme Retning. (Nr. 98 og 103).

Mindretallet (Gauerslev og C. Nielsen) kan ikke føle sig betrygget ved de Bestemmelser, som findes i Lovforslaget og ikke heller i det af Flertallet stillede Ændringsforslag til ovennævnte Paragraf, thi begge Steder formener Mindretallet, at Undtagelserne ophæves Sovedreglen, og i Tvivltilfælde maa jo dog den Autoritet, der skal dømmes i Sagen, have en bestemt Regel at holde sig til, og for os staar det fuldstændig klart, at i saadanne Tilfælde bør Bandoets Afledning have Fortrinet.

ad § 67.

Medens Flertallet indrømmer, at praktiske Hensyn kunne tale i enkelte Tilfælde for Lovudkastets Bestemmelse i 2det Stykke af § 67, hvor efter Bandoet i et Vandløb undtagelsesvis kan blive ledet ind i et andet Vanddrag end det oprindelige, har man dog troet, at der i saa Fald burde gives Vedkommende en større Garanti for Varetagelsen af deres Rettigheder, hvorfor man har krævet Indenrigsministerens Approbation, ligesom ved Nedlæggelsen af Møller efter § 29 og 30. (Ændringsforslag Nr. 109.) Et Mindretal, der ikke har kunnet berolige sig ved denne Garanti, foreslaar, at hele dette Stykke af Paragrafen skal udgaa. (Nr. 110.)

ad § 70.

Udvalget formener, at Billighed taler for, at der ikke blot undtagelsesvis, men i alle Tilfælde gives Lodseierne paa den modsatte Bred en Afgang til Erstatning, hvorfor man foreslaar Ændring i denne Retning. (Nr. 113 og 114.)

ad § 72.

Et lignende Hensyn, som har ledet til at kræve Indenrigsministerens Approbation i § 67, har ogsaa her været tilstede. (Ændringsforslaget Nr. 117.)

ad § 74.

Udvalget nærer Betænkelse ved denne Bestemmelse lige over for de Ciere, der allerede ved